

κ  
ᾱ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

Α πει ρό γα με Νύμ φη θε ο γεν νή τρι α, κ  
ᾱ

η τής Εύ ας τήν λύ ύ πην χα ρο ποι ή σα σα, κ  
ᾱ

α νυμ νού μεν οι πι στοί και προ σκυ νού μέν σε, κ  
ᾱ

ὅ τι α νή γα γες η μάς εκ τής αρ χαί ας α ράς, κ  
ᾱ

και νύν δυ σώ πει α παύ αύ στως,

πα νύμ νη τε Πα να γί ί α,

εις τό σω θή ναι η μάς.

Απειρόγαμε Νύμφη θεογεννήτρια, η τής Εύας τήν λύπην  
χαροποιήσασα, ανυμνούμεν οι πιστοί και προσκυνούμεν σε, ὅτι  
ανήγαγες ημάς εκ τής αρχαίας αράς, και νύν δυσώπει απαύστως,  
πανύμνητε Παναγία, εις τό σωθῆναι ημάς.

Bride unwedded, who nevertheless engendered God,\* changing Eve's pain and  
sorrow into exultant joy,\* we the faithful now extol you and we worship you,\* for  
you have lifted us up from the primal curse.\* And now entreat importunately\* and  
unceasingly, O all-lauded\* and all-holy one, that we be saved.